

Contactpersoon: Jurgen Sprangers

Tel: 03 821 06 06

Email: jurgen.sprangers@bataljong.be

Datum: 23/06/21

Plaats: Antwerpen

Reactie van Bataljong op de aangekondigde aanpassingen aan het Decreet Buitenschoolse Opvang en Activiteiten (BOA).

Het decreet heeft als ambitie om kinderrechten waar te maken in de vrije tijd door sectoroverschrijdend te werken en de regiekracht van gemeentebesturen te benutten. Letterlijk uit het decreet: "ontplooiingskansen en speelmogelijkheden aanbieden buiten de schooluren en buiten de middagopvang op school;" en hiernaast sociale cohesie en gelijke kansen verhogen.

Om die doelstellingen waar te maken kan niet alleen ingezet worden op de zuivere kinderopvang, maar is een afstemming met vrijetijdsactoren de oplossing.

De aanpassingen aan het BOA-decreet maken het nu vleugellam:

- 1. Omdat er geen budgettair groeipad is. Je kan niet meer doen met minder. De wereld evolueert. De naschoolse tijd dus ook. Het budget moet meegroeien om tegemoet te komen aan de nieuwe noden.**

Op verschillende plekken in Vlaanderen is er een chronisch tekort aan opvang en naschoolse ontwikkelingskansen voor kinderen en jongeren. In welke constructie ook, dat oplossen vergt een bijkomende investering. Ongeveer dezelfde middelen verspreiden over meer gemeenten en steden en tegelijkertijd de ambitie verhogen, is onhaalbaar. Regisseren en bruggen bouwen tussen sectoren is niet kostenvrij. De vrijetijdsactoren meenemen in vernieuwende opvangregie is dat evenmin. Zonder groeipad wordt het bruggen bouwen tussen sectoren met hun eigenheden de facto onmogelijk.

- 2. Omdat lokale opvang- en vrijetijdsactoren niet meer als gelijkwaardige partners worden behandeld in het beoogde netwerk.**

Door 100% van de middelen te enten op de zuivere opvanginitiatieven, wordt de handrem aangetrokken voor sectoroverschrijdend werken en vraag je je af waarom de A van BOA dan oorspronkelijk in het decreet werd toegevoegd. De vrijetijdsactoren mee in het decretale bad trekken kan alleen als iedereen evenwaardige partner is. Welke hefboom heeft een lokaal bestuur nog om hun engagement hierin aan te wakkeren? We kunnen niet verwachten dat lokale vrijetijdsactoren budgetvrij transformeren naar een opvangregie. Alsof die vrijetijdsactoren al geen eigen werking, doelstellingen en maatschappelijke waarde hebben. Zo kunnen vrijetijdsactoren zich niet inzetten in het regieverhaal zonder in te boeten op hun basiswerking. Dan is er sprake van zuivere instrumentalisering. Voor kinderen lopen school en vrijetijd naadloos in elkaar over. Het is niet fair en correct om die wereld artificieel op te splitsen vanuit sectoraal denken, werken en financieren. Door op Vlaams niveau opvang, onderwijs en vrije tijd los van elkaar te organiseren

blijven die kansen op lokaal vlak onderbenut en gaat kwaliteit verloren. Voor kinderen en jongeren gaat het om vrijetijdskansen en opvangnaden in een naschoolse setting. Wie of wat die organiseert is vanuit het perspectief van de burger irrelevant. De financiële bronnen exclusief maken voor bepaalde actoren is geen antwoord op de nood van de burger.

3. **Omdat centrale oormerking de regiekracht van lokale besturen totaal ondergraaft.**

Als het budget 100% naar opvang moet gaan, waarvan 50% aan initiatieven met een kleuterlabel, welke regiemarge heb je dan nog? Als de Vlaamse Overheid echt gelooft in de regiekracht van lokale besturen, en de oplossingen op maat van elke lokale context, dan stapt ze af van centrale oormerking van het budget. Anders maak je lokale besturen tot zuivere uitvoerders van Vlaams beleid, tot doorsluiskanaal, in plaats van hun kracht als eerste en meest nabije en flexibele overheid in te zetten. Innovatie ontstaat lokaal, op kruispunten tussen sectoren, in een integraal verhaal. De innovatieve kracht nodig om het recht op vrije tijd, zorg en opvang waar te maken voor alle kinderen en jongeren is nu gefnuikt. Vleugellam.

4. **Omdat het kinderen en gezinnen in kwetsbare situaties tot 2029 een hefboom ontzegt tot meer participatie, ontwikkeling en emancipatie.**

Pas vanaf 2029, (dus pas binnen 8 jaar!) zal het subsidiebedrag dat de gemeenten en steden ontvangen, berekend worden aan de hand van het bereik van kwetsbare gezinnen. Het doel om sociale cohesie en gelijke kansen te creëren haalt niet eens meer de startlijn van het decreet.

5. **Omdat lokale besturen - zeker nu ze 2 jaar sneller moeten intreden - onvoldoende steun krijgen in het uitrollen van dit decreet.**

De visie van het decreet waarmaken vergt een switch in denken en doen. Bij het lokale bestuur en alle partners. Dat heeft tijd en begeleiding nodig. Begeleiding op maat, die verder gaat dan enkele collectieve webinars of vormingen. Externe procesbegeleiders kunnen lokale visievorming en strategiebepaling helpen creëren. Ze helpen de stap te zetten naar lokaal trekkerschap met mandaat en slagkracht. Voor heel wat decreten zijn er parallelle middelen om de veranderingsprocessen te begeleiden. Voor dit decreet ontbreekt dat.

